

KURKOTTAUTUMISIA

Kirjoittanut Charissa Torossian

Suomennos ja toimitus Anne Vrcelj

"Kun Jeesus oli veneellä palannut toiselle puolen järveä, hänen luokseen kerääntyi paljon väkeä. Hänen vielä ollessaan rannalla sinne tuli yksi synagogan esimiehistä, nimeltään Jairos. Jeesuksen nähtyään mies heittäytyi hänen jalkoihinsa ja pyysi hartaasti: 'Tule, tyttäreni on kuolemaisillaan. Pane kätesi hänen päälleen, niin hän paranee eikä kuole.' Jeesus lähti miehen mukaan, ja suuri väkijoukko seurasi häntä ja tungeksi hänen ympärillään." (Mark. 5:21-24.)

JOHDANTO

Jokainen, jolla on tai on ollut vanhempi, joka on itse ollut vanhempi, tai joka on katsellut jotain vanhempaa, tietää, että lapsen sairaus särkee vanhemman sydämen. Jos lapsesi sairastuu, apua haetaan mahdollisimman pian!

Eräänä päivänä mies nimeltä Jairos, joka hepreaksi tarkoittaa "Jumala valaisee", **suuntasi** kulkunsa suuren väkijoukon **läpi** löytääkseen Jeesuksen. Kaikkien kapernaumilaisten on täytynyt tietää, kuka Jairos oli – ainakin kaikkien niiden, jotka kävivät synagogassa. He tunsivat hänet ja he tunsivat hänen tyttärensä.

Jairos suuntasi Jeesuksen luo, koska kaikki muu lääketieteellinen apu ei ollut auttanut, ja parasta aikaa hänen kallisarvoinen pieni tyttärensä oli kuolemaisillaan. Jairos kuitenkin uskoi, että jos Jeesus voisi tulla ja koskettaa tyttöä, tämä jäisi henkiin. Tytön aika oli kuitenkin käymässä vähiin; hän tarvitsi vastauksen nopeasti. Levottomana Jairos pyysi Jeesusta kiirehtimään hänen kanssaan kotiinsa ja laskemaan parantavat kätensä tytön päälle.

Entäpä me? Entä jos haluamme saada vastauksia omiin rukouksiimme? Miten meidän on toimittava? Jairoksen tavoin:

Myös meidän on etsiä Jeesuksen läsnäoloa.

Myös meidän on noyryyttävä vilpittömästi Jeesuksen edessä.

Meidän on esitettävä pyyntömme hänelle ja luotettava Jumalan voimaan ja hyvyyteen.

Muut ihmiset eivät kuitenkaan olleet paikalla samoista syistä kuin Jairos. Väkijoukolla oli vain ihmeen näkemisen nälkä, ja he halusivat saada parhaan näkymän siihen, mitä tulisi mahdollisesti tapahtumaan.

Markus käyttää evankeliumissaan kreikankielistä sanaa "tungeksia" tässä kertomuksessa vain kerran, ja se viittaa siihen, että väkijoukko painautui Jeesuksen ympärille, joka puolelta **tukahduttavan** lähelle. Luukas käyttää eri sanaa (Luuk. 8:42), joka kirjaimellisesti tarkoittaa "kuristaa täysin" – jopa *hukuttaa* tai *tukehduttaa*! Jos sinulla on ollut kiire päästä jonnekin vilkkaassa liikenteessä, aavistat miltä Jairoksesta on täytyntä tuntua. Ja se, mitä seuraavaksi tapahtuu, ravistelee hänen uskoaan perin pohjin...

NAISEN KRIISI

"Siellä oli myös nainen, jota kaksitoista vuotta oli vaivannut verenvuoto. Hän oli kärsinyt paljon monien lääkärien käsissä ja kuluttanut kaiken omaisuutensa saamatta mitään apua; pikemminkin hänen tilansa oli huonontunut." (Mark. 5:25–26.)

Eräs nainen erottuu tästä väkijoukosta. Emme tiedä hänen nimeään, **mutta tiedämme hänen kriittisen tilanteensa.**

Kun Jairos oli nauttinut 12 vuotta iloisesta ELÄMÄSTÄ tyttärensä kanssa, nainen, joka oli todennäköisesti naimaton ja lapseton, oli kärsinyt 12 vuotta hiipuessaan vähitellen kohti KUOLEMAA verenvuodon vuoksi. Se on pitkä aika. Ajattele, mitä kaikkea olet itse saanut aikaan (ja mitä on tapahtunut) viimeisten 12 vuoden aikana!

Tämä *pitkittynyt, krooninen* sairaus oli johtanut naisen elinvoiman heikkenemiseen ja jatkuvaan sosiaaliseen häpeään. **Hän tunsi elämänvoimansa hiipuvan joka päivä.** Silloiset lääkärit eivät olleet tehneet hänelle muuta kuin jättäneet hänet rahattomaksi; Markushan kirjoitti, että hän oli *kärsinyt* heidän vuokseen! Mikä vielä pahempaa, uskonnollisten lainopettajien mukaan hän oli jatkuvasti "**saastainen**", "leeviläisten kieltojen" alainen, mikä tarkoitti, *ettei hän saanut koskea tai olla kenenkään koskettama!* Ajattele: se, minkä päällä nainen istui, oli saastaista; se, minkä päällä hän nukkui, oli saastaista.

Kaikille, mutta erityisesti naisille, suhde perheeseen ja suhteet ystäviin ovat elämän perusasioita! Tämä nainen oli elänyt 12 pitkää vuotta **kauhistuttavassa yksinäisyydessä kuin**

spitaalinen, joka oli eristetty yhteisöstä, *koska kukaan ei halunnut koskea häneen*. Hän tiesi, että jos hän ei löytäisi **parannuskeinoa**, se olisi hänen loppunsa!

Naisen seremoniallinen saastuminen kuvaa täydellisesti sitä, miten synti saastuttaa meidätkin. Synti erottaa meidät Jumalasta ja toisistamme. Meidän syntimme on yhtä kiusallista ja sillä on kallis hinta niin, kuin naisen ahdinko oli hänelle. Aivan kuten hänen sairautensa tappoi naista hitaasti, niin myös synti vie meiltä elämänvoiman ja johtaa meidät varmaan kuolemaan. Yritämme kyllä hoitaa tilaamme käymällä kaikenlaisten "lääkäreiden" luona: tohtori Mielihyvä, tohtori Viihde, tohtori Uraputki... Mutta aivan kuten naisen tilanne oli toivoton, myös synti on toivoton ongelma ilman Suurta Lääkäriä; syntiin ei ole inhimillistä parannuskeinoa.

NAISEN JA KRISTUKSEEN KOHTAAMINEN

"Hän [nainen] oli kuullut Jeesuksesta, ja nyt hän väentungoksessa tuli Jeesuksen taakse ja kosketti hänen viittaansa. Nainen näet ajatteli: 'Jos pääsen koskettamaan edes hänen viittaansa, niin minä paranen.'" (Mark. 5:27-28.)

Joku oli kertonut naiselle Jeesuksesta, koska jotenkin hän tiesi, että: KAIKKI, jotka **tulivat** Jeesuksen luokse, paranivat. KAIKKI, joita Jeesus **kosketti**, tulivat terveiksi. KAIKKIEN, jotka **kurottautuivat** Jeesuksen puoleen, elämät muuttuivat radikaalisti. Koska hän oli jo käynyt kaikki muut vaihtoehdot läpi, hän ajatteli itsekseen: **"Jeesus on kokeilemisen arvoinen!"**

Mutta nainen ei uskonut, että hänen kaltaisensa voisi pyytää Jeesukselta apua. Mutta hän oletti, että jos hän vain **kurottaisi kätensä ja koskettaisi Jeesuksen vaatteiden helmaa**, hän voisi kokea jotakin tuosta ihmeellisestä, parantavasta voimasta elämässään.

Raamattu sanoo, että nainen lähestyi Jeesusta *takaapäin* väkijoukossa. Epäilemättä hän tuskin näki Jeesuksen hahmon tuon väkijoukon keskellä. Silti hän puski tiensä väkijoukon läpi, yhä lähemmäs ja lähemmäs Jeesuksen sivulle. Mitä lähemmäksi hän tuli, sitä vahvemmaksi ja vahvemmaksi hänen uskonsa kasvoi.

Pian Suuri Lääkäri, josta hän oli vain *kuullut*, josta hän oli vain *uneksinnut*, oli vain muutama **askeleen päässä!** Kaikkialla hänen ympärillään väkijoukko työnsi häntä pois päin. Mutta hän oli päättäväinen. Nyt tai ei koskaan. Hänellä ei ollut mitään menetettävää ja vain kaikki voitettavanaan. Hän etsi Jumalan kosketusta elämäänsä, ja niinpä hän uskaltautui rohkeasti

eteenpäin, kurkotti väkijoukon lukuisien jalkaparien välistä, ja onnistui *juuri ja juuri koskettamaan* Jeesuksen vaatteen helmaa. Tuohon hetkeen keskittyi hänen koko uskonsa.

Naisen teko puhuu paljon sinun ja minun kaltaisillemme ihmisille. Nainen ei ojentanut kättään pyytääkseen almuja. Hän ei seurannut Jeesusta katsojana, joka oli paikalla katsomassa jotakin esitystä. ***Naisella oli yksi selkeä päämäärä – hänen oli TAVOITETTAVA Jeesus.*** Nainen ei ollut väkijoukossa tunnelman vuoksi, tai katsellakseen, mitä oli tapahtumassa, tai kiinnittääkseen huomiota itseensä. Ne eivät tulleet mieleenkään! Nainen ei ollut siellä vain törmätäkseen Jeesukseen. Hän oli siellä, koska hänellä oli tarve, ja juuri silloin hän tarvitsi vain Jeesusta. Siksi nainen kosketti Jeesusta. Hän oli päättänyt tavoittaa Jeesuksen, ja Jumala näki hänen sydämensä, aivan kuten hän näkee meidän sydämemme tänään.

NAISEN IHMEELLINEN PARANTUMINEN

"Siinä samassa verenvuoto tyrehtyi ja hän tunsu ruumiissaan, että vaiva oli poissa. Jeesus tunsu heti, että hänestä oli lähtenyt voimaa. Hän kääntyi tungoksessa ja kysyi: 'Kuka koski vaatteisiini?'" (Mark 5:29–30.)

Kun Jeesus kysyi: *"Kuka koski vaatteisiini?"*, vain yksi henkilö väkijoukossa tiesi, kenestä oli kyse, ja hänen varmasti jähmettyi. Nainen parani **välittömästi**, ja Jeesus tiesi sen **heti!**

Minä (puheen kirjoittaja, enkä minäkään) en ole lääkäri. Minun kätevä oppaani moderniin tieteeseen on hyvin yksinkertainen. Jos jokin on vihreä tai heiluu, se on biologiaa. Jos se haisee, se on kemiaa. Ja jos se ei toimi, se on fysiikkaa. ☺ Mutta tässä tarinassa ei puhuta lääketieteestä. Sinä päivänä tapahtui jotain YLILUONNOLLISTA, **tapahtui ihme**. Eikä hänen tarvinnut edes maksaa siitä. ☺

Kristuksen voima oli suurempi kuin naisen ongelma. Tuon ajan ajattelutavan mukaan hänen kosketuksensa olisi pitänyt tehdä Jeesus saastaiseksi, mutta sen sijaan tämä kosketus teki naisen terveeksi. Mikään ei ole mahdotonta Jumalan kanssa! Kuten [kuuluisa saarnaaja] Spurgeon asian ilmaisi (vapaasti käännettynä), "pala viittaa ja sormi riittivät muodostamaan kosketuksen kärsivän uskovan ja Kaikkivaltiaan Vapahtajan välille. Tuota kosketusta pitkin usko lähetti viestinsä, ja rakkaus antoi vastauksen."

Olen varma, että nainen halusi kiittää Jeesusta, mutta hän ei missään nimessä aikonut keskeyttää Jeesusta tämän tärkeässä tehtävässä koskettaa kuolevaa tyttöä [Jairoksen tytärtä].

Niinpä hän yritti hiljaa livahtaa takaisin väkijoukkoon, mutta Jeesus pysäytti hänet samoin tein. Naisen usko oli kiinnittänyt Jeesuksen huomion; usko Jeesukseen tekee niin aina.

JEESUKSEN HUOLI JA KUTSU

"Opetuslapset sanoivat hänelle: 'Sinä näet, millaisen tungoksen keskellä olet, ja kysyt: kuka koski minuun?' Mutta Jeesus katseli ympärilleen nähdäkseen sen, joka niin oli tehnyt.

***Nainen vapisi pelosta, sillä hän tiesi** mitä hänelle oli tapahtunut. Hän tuli Jeesuksen eteen, heittäytyi maahan ja kertoi hänelle totuudenmukaisesti kaiken." (Mark. 5:31–33.)*

Luukkaan evankeliumissa (Luuk. 8:45) sanotaan, että Pietari reagoi Jeesuksen kysymykseen. Se ei ole yllätys; hän oli aina se, joka sanoi sen, mitä kaikki muutkin saattoivat ajatella. Pietari varmaan totesi: *"Kaikkihan koskettavat sinua, Herra! Olemme tuskin päässeet lähemmäksi Jairoksen taloa!"*

Jeesus ei kuitenkaan kysynyt tuota kysymystä saadakseen itse vastauksen. **Hän tiesi, että joku oli kääntynyt hänen puoleensa uskossa.** Älkää kysykö, mistä hän tiesi, mutta hän tiesi. Ja myös nainen tiesi. Saastunut, ei-toivottu, nainen, johon kukaan ei voinut koskea, tiesi.

Jeesus halusi, että hänen opetuslapsensa, väkijoukko, tämä nainen ja näin ollen me kaikki oppisimme tärkeän läksyn. Vaikka nainen teki aloitteen lähestyäkseen Jeesusta, pelastava suhde Jeesukseen ei synny meidän aloitteestamme. Room. 5:8 sanoo:

"Mutta Jumala osoittaa rakkautensa meitä kohtaan siinä, että Kristus kuoli meidän puolestamme, kun vielä olimme syntisiä".

Naisen täytyi tietää, että Jeesus kurkottaui häntä kohti! Jeesus halusi kaikkien tietävän, että hän hyväksyi naisen uskon. Jos hän olisi päästänyt naisen menemään tekemättä niin, nainen olisi saanut vain puoliksi siunauksen.

Raamattu kertoo, että nainen vapisi, koska hänen kaltaistensa ihmisten ei pitänyt olla tällaisessa joukossa. Näen mielessäni, tuon voimallisen hetken, kuinka nainen putoaa polvilleen kyönelehtien ja miettii: *"Mitä Jeesus sanoo, kun hän saa tietää, **että minä olen se, joka koski häneen?**"*

Väkijoukko kiinnitti jo huomiota tilanteeseen, ja se valmisteli tuomioita. *"Häneen ei saa koskea! Epäpuhdas! Eikö Jeesus tiedä, mikä tuo nainen on?"* **Mutta Jeesus tiesi, mitä oli tekevässä. Jeesus halusi ennallistaa naisen *kaikin* mahdollisin tavoin.**

Nainen lankesi Jeesuksen jalkojen juureen ja kertoi tarinansa. Kaiken. *Kaikille*. Hänen tilastaan, lääkäreistä, kaikista hänen kulutetuista säästöistään. Hän kertoi, kuinka hän oli kuullut Jeesuksesta, katsellut häntä ja suunnitellut koskettavansa häntä. Hän kertoi myös täydellisestä parantumisestaan. Etkö toivo, että olisit voinut kuulla tuon **naisen todistuksen?**

Hänen todistuksensa voisi kuulua, vaikka näin:

Kahleissa raskaan taakan
Alla syyllisyyden ja häpeäkuorman
Sitten kosketin vaatteesi helmaa –
ja nyt en ole entiseni enää!
Jotain tapahtui, ja nyt tiedän
Sinä paransit minut
ja teit minusta – kokonaisen.

Samalla tavoin kuin Jeesus kutsui tuon naisen tunnustamaan, mitä Jumala oli tehnyt hänessä ja hänen hyväkseen, Jumala kutsuu meitä kaikkia todistamaan maailmalle hänen hyvyydestään, rakkaudestaan ja armostaan. Jeesuksen evankeliumi ei suuntaa vain meidän sydämiämme ja meidän suhteitamme uudelleen. **Se muuttaa ja muokkaa asennettamme ympäröivää yhteiskuntaa kohtaan.**

Kätketyn uskon on muututtava näkyväksi uskoksi. Usko tulee tunnustaa. Usko on aina henkilökohtaista, mutta ei koskaan yksityistä. Pelastuksen lahja ei saa olla parhaiten varjeltu salaisuus!

"[T]e olette minun todistajani, sanoo Herra. Minä olen Jumala". (Jesaja 43:12b.)

Hyvä todistaja on kuin tienviitta. Sen on vain osoitettava oikeaan suuntaan, jotta se ymmärretään. Me olemme Kristuksen todistajia; me osoitamme häneen, ja kun jumalanpalvelus päättyy, silloin meidän palveluksemme alkaa!

"Se, että tunnustamme Hänen uskollisuutensa, on taivaan valitsema keino Kristuksen ilmaisemiseksi maailmalle." (Ellen G. White, *Aikakausien toivo*, s. 326)

Ajattelen asiaa mielelläni näin: Minä olen joku, joka kertoo kaikille hänestä. Hänestä, joka pelastaa kaikki. Hän pelastaa kaikki, jotka kääntyvät hänen puoleensa. ☺

"Näin sanokoot ne, jotka Herra on pelastanut, jotka hän on tuonut ahdingosta vapauteen – – Kiittäkööt he Herraa hänen hyvyydestään, ylistäkööt ihmeellisiä tekoja, jotka hän on ihmisille tehnyt! (Psalmi 107:2, 21.)"

JEESUKSEN ROHKaisu

"Jeesus sanoi hänelle: 'Tyttäreni, uskosi on parantanut sinut. Mene rauhassa, sinä olet päässyt vaivastasi.'" (Mark 5:34.)

Jeesus ei nähnyt henkilöä, johon hänen ei pitäisi koskea. Hän näki 12 vuotta ahdistusta ja tuskaa. Hän näki 12 vuotta häpeää ja hylkäämistä. Hän näki 12 vuotta katkeruutta. Ja hän näki sen hämmästyttävän riskin, jonka nainen oli ottanut seisoakseen väkijoukon keskellä. Nainen tarvitsi muutakin kuin fyysistä parantumista. Hänellä oli särkynyt sydän ja synkkiä muistoja, jotka olivat kestäneet 12 pitkää vuotta. **Jonkun oli parannettava myös ne, ja niin Jeesus teki.**

Jeesus halusi kiinnittää väkijoukon huomion naisen tarinaan useista tärkeistä syistä: Hän halusi naisen kuulevan 12 vuoden jälkeen virallisen julistuksen siitä, että tämä oli *parantunut*. Kun Jeesus käski häntä "Mene", tuo sana oli kreikan kielessä preesensissä oleva käskymuoto, mikä on kuin sanoisi: **"jatka rauhassa" tai "mene rauhaan" – toisin sanoen "anna tämän olla jatkuva tilasi"**. *Ei ole olemassa sellaista rauhaa kuin se rauha, jonka Jeesus antaa!*

Lisäksi Jeesus halusi muiden tietävän, että nainen oli parantunut eikä tämä ollut enää hylkiö tai saastainen. Jeesus halusi hänen tietävän, MIKSI hän oli parantunut; sillä ei ollut mitään tekemistä taikauskon kanssa, vaan kaikki liittyi naisen uskoon häneen. Jeesus ei halunnut myöskään naisen ajattelevan, että tämä oli "varastanut" siunauksen.

Jeesus halusi olla enemmän kuin hänen parantajansa; hän halusi olla hänen Vapahtajansa ja Ystävänsä. Jeesus halusi siunata ja lohduttaa naista erityisellä tavalla ja kutsua häntä hellästi nimellä, jota hän ei ole antanut kenellekään muulle. Tämä on ainoa kerta Raamatussa, kun Jeesus kutsui jotakuta "tyttäreksen".

Hän halusi naisen tietävän, että tämä oli hyväksytty ja että hän kuului **hänen perheeseensä!** Muuten, aina kun Jeesus kutsuu meitä, se johtuu siitä, että hänellä on jotakin erityistä meitä varten. Tästä Abrahamin jälkeläisestä, tästä tyttärestä, oli tullut Jumalan hengellinen tytär. Nainen oli ollut 12 kauheaa vuotta **ei-kukaan**, ja nyt hän oli **joku!**

Jeesus kirjaimellisesti liitti hänet perheeseensä, poisti hänen pelkonsa ja varmisti hänen tulevaisuutensa vain yhdellä lauseella. Ja ilo tulvi naisen sisimpään! Nainen pystyi pitämään päänsä jälleen pystyssä, sillä hän oli täysin ennallistettu – palautettu yhteiskunnan jäseneksi. Hänen Luojansa ei ollut jättänyt häntä orvoksi. Hänellä oli tarina kerrottavaksi! Jeesuksessa hän oli löytänyt ikuisen ystävän!

Kreikankielinen sana, jota Markus käytti tässä yhteydessä sanalle "parantaa", tarkoittaa myös "**pelastaa**" (*sozo*). Jeesus ei sanonut tälle naiselle vain: "Uskosi on parantanut sinut". Hän sanoi hänelle kirjaimellisesti: "Uskosi on **pelastanut** sinut!" **Hänen uskonsa (ei hänen sormensa) Jeesuksen voimaan (eikä Jeesuksen vaate) oli tehnyt hänet terveeksi. Se oli Jeesuksen henkilökohtainen vastaus naisen henkilökohtaiseen uskoon, joka lopulta paransi hänet.**

MEIDÄN HAASTEEMME

"Meidän on ymmärrettävä tämä läksy, koska sillä on syvempi merkitys kuin monet ymmärtävät. On mahdollista olla Kristuksen läsnäolossa ja jopa pyrkiä hänen lähelleen ja silti olla saamatta siunausta, koska kosketamme häntä vain satunnaisesti, kuten moni muukin. On satoja ja tuhansia, jotka luulevat uskovansa Kristukseen, mutta he eivät kosketa häntä sillä uskolla, jota tuo kärsivä nainen osoitti. – On tullut aika, jolloin on ikuisen etumme mukaista uskoa Kristukseen." (Ellen G. White, *The Touch of Faith, The Signs of the Times*, October 25, 1899, 2.)

Oletko koskaan ollut tuollaisessa väkijoukossa? Tunnustan, että minä olen. Väkijoukkojen tavoin olen seurannut Jeesusta hetken huumassa ja pyrkinyt hänen lähelleen. Kyllä, olen jopa koskettanut häntä. Kuinka monta kertaa nuo kohtaamiset ovat muuttaneet elämäni? Kuinka monta kertaa olen kosketellut Jeesusta keskellä uskonnollisen toiminnan kiireitä, mutta en ole koskaan todella koskenut häneen?

Totuus on, että satunnainen usko ei johda mihinkään. Jäämme siihen jumiin!

Jotkut ihmiset väittävät, että heillä on tarpeeksi uskoa, jotta he pääsevät taivaaseen, vaikka heillä ei ole tarpeeksi uskoa päästäkseen edes kirkkoon joka viikko! **Ei riitä, että vain on Jumalan läsnäolossa!** *Voimme olla Hänen läsnäolossaan, mutta samalla kaukana hänen voimastaan.* Voimme olla sisällä kirkkorakennuksessa ja silti kaukana Jeesuksesta. **Ei riitä, että uskomme asioita Jeesuksesta. Sinun ja minun on uskottava Jeesukseen.**

Seitsemännen päivän adventtikristittyinä uskomme, että Jumalalla on viimeisten aikojen sanoma, jonka on tavoitettava kaikki maan asukkaat, kaikki kansat, heimot, kielet ja maat. Koska Jeesus on tulossa pian! Kolmen enkelin sanoma ovat vaikuttava ja ainutlaatuinen! Tähän sanomaan liittyy kuitenkin vaara. Vaarana on se, koska sanoma on niin vaikuttava, että sinä ja minä saatamme olla vaikuttuneita, mutta vain vaikuttuneita, kuten tuo väkijoukko kauan sitten. Eugene Peterson totesi viitaten tähän kertomukseen:

”Aivan kuten alamme pikkuhiljaa ymmärtää tämän kertomuksen ihmeellisiä ulottuvuuksia, meistä voi helposti tulla innostuneita katsojia. Ja sitten annamme asian olla – meistä voi tulla Jeesuksen ihailijoita, jotka ovat ihailevat ihailemasta päästyään, ja parhaina hetkinämme innostumme jäljittelemään häntä.”

Meidän on lakattava olemasta samanlaisia kuin väkijoukko, tuo suuri yleisö, oli tuona päivänä. Naisen usko ei toiminut siksi, että hän oli lähellä Jeesusta. Väkijoukko oli Jeesuksen lähellä ja myös kosketti häntä. Naisen usko toimi sen vuoksi, että **hän kurkotti uskossa Jeesusta kohti.** Yhteys Jeesukseen saa uskon toimimaan. Eihän sähköjohtokaan ole "jännitteinen", ellei sitä ole kytketty virtalähteeseen!

Kun olemme uskon kautta yhteydessä Jeesukseen – sillä ei ole väliä, kuka olet – Jumala vastaa tällaiseen uskoon missä ja milloin tahansa, aina ja kaikkialla! Sinulla ei ehkä ole vahvaa uskoa – mutta **meillä on voimallinen Vapahtaja, ja hän vastaa jopa silloin, kun kosketamme hänen vaatteensa helmaa.** 😊

Tämä ihme on tärkeä meille vielä tänäänkin... Haluan olla osa seurakuntaa, jossa ihmiset uskovat Jumalaan! Haluan olla sellainen kristitty, jonka usko on yhteydessä Jumalaan.

Kun Jumala kohtaa sinut, tai kun hän palkitsee sinut, hän sanoo: ”Tapahtukoon sinulle uskosi mukaan.” Ei maineesi mukaan, ei omaisuutesi mukaan, ei ystäväiesi mukaan, ei tunteittesi mukaan, ei kohtalosi mukaan, vaan uskosi mukaan, niin tapahtukoon sinulle.

Voi, ystävät, ettekö näe? Meidän on tullut aika pyrkiä näkemään Jeesus, eikä vain pyrkiä olemaan hänen lähellään, kuten väkijoukko teki. **MEIDÄN on tullut aika kurkottautua uskon kautta Jeesuksen tykö ja antaa Jumalan tehdä ihme elämässämme!**

Hyvä uutinen on, että hänen vaatteensa helmaa voi yhä koskettaa uskon kautta! ☺ Jeesus muuttaa yhä elämää! Jumala voi tehdä suuria asioita SINUA varten, SINUSSA ja SINUN kauttasi! Älä tyydy "hengaillemaan" Herran kanssa tai seuraamaan häntä etäältä! PYRI väkijoukon läpi ja *kurkota* Jeesusta kohti! Tulet huomaamaan, että hän kurkottautuu sinua kohti.

Mutta me melkein unohdimme jonkun! Jairos-parka **odotti** Jeesuksen kiirehtivän kuolevan tyttärensä luokse, kun yhtäkkiä hänen palvelijansa saapui ja toi hyvin surullisia uutisia.

"[T]yttäresi on kuollut, Jairos! Älä enää vaivaa Opettajaa." (Luuk. 8:49.)

Mutta sillä hetkellä, kun suru velloi Jairoksen sydämessä, hän katsoi Jeesuksen rakastaviin kasvoihin. **Jeesukselle jokainen elämä on tärkeä.** Välittääkö Jeesus? Kyllä, hän välittää! Tiedän, että hän välittää! Jeesus sanoi:

"[Ä]lä pelkää. Usko, niin hän pelastuu." (Luuk. 8:50.)

Jairos kuuli Jeesuksen sanovan nuo sanat. Ja olen varma, että Jairos katsoi samalla myös naista, joka oli juuri koskenut Jeesuksen vaatteeseen. Koska naisen todistus Jeesuksen uskollisuudesta oli vielä tuoreessa muistissa, Jairoskin päätti uskoa ja pitää kiinni Jeesuksesta. On kuin Jeesus olisi kutsunut naisen kertomaan todistuksensa Jairokselle. Jeesus palkitsi Jairoksen uskon ja herätti hänen tyttärensä kuolleista.

"Katsokaa, nähkää omin silmin! Maistakaa, katsokaa Herran hyvyyttä! Onnellinen se, joka turvaa häneen." (Ps. 34:9.)

Eräänä myrskyisenä yönä laiva ei päässyt eteenpäin, ja kun kapteeni ponnisteli ohjataksaan laivaa satamaan, eräs hermostunut matkustaja sanoi hänelle: "Luuletko, että pääsemme hyvin perille?" Kapteeni vastasi: "Tämä on vanha vuotava laiva ja saattaa olla, että uppoamme. Kattilat eivät ole kovin hyvässä kunnossa, joten saattaa olla, että ehkä pääsemme perille. **Mutta mitä tahansa tapahtuukin, me liikumme joka tapauksessa johonkin suuntaan.**"

Rakkaat sisaret ja veljet, uskon, että Jumala on viemässä tämän seurakuntalaivan satamaan. Uskon, että se, minkä Jumala on aloittanut, hän vie myös loppuun. Meidän odotetaan

uskovan, että parhaat päivät ovat edessämme. Kyllä ne ovat. Jumala on tekemässä meille jotain SUURTA! Myöhäissade on tulossa!

Jos kuitenkin haluamme saada ne siunaukset, joita Jumalalla on meille varattuna, meidän on kurkotettava Jeesuksen puoleen ja pyydetävä ne omiksemme. Me olemme tänään nähneet, mitä kurkottaminen teki kärsivälle naiselle; mieti, mitä se voisi tehdä meille seurakuntaperheenä ympäri maailmaa.

VETOOMUS

William Barclay sanoi (vapaa käänös):

”Kaikki tapahtui väkijoukon keskellä, vaikka väkijoukko unohdettiin. Jeesus puhui tuolle naiselle ikään kuin hän olisi ainoa ihminen koko maailmassa.”

Tarvitsetko Jeesuksen kosketusta tänään? Väkijoukossa olleella naisella oli usko, joka AJOI häntä Jeesuksen luo, ja Jeesus muutti hänet täysin. Voi, kunpa meillä olisi usko, joka ajaisi meidätkin Jeesuksen luo. Voit kurkottautua Jeesuksen puoleen juuri nyt ja koskettaa häntä uskon kautta, niin kuin nainen teki. Jonain päivänä, kun pääsemme taivaaseen ja tapaamme tuon naisen, saamme tietää hänen nimensä ja voimme yhdessä kertoa, miten Jeesus on muuttanut meidän elämämme.

Jos tekin haluatte pyrkiä väkijoukon läpi ja kurkottautua Jeesuksen puoleen, nostaa kätenne ja kurkottaudutaan yhdessä Jeesuksen luo juuri nyt, kun päätämme yhteiseen rukoukseen.

LOPPURUKOUS